

andet Mindretal foreslaaet, kan Mindretallet ikke tiltræde.

Heller ikke kan Mindretallet tiltræde det af et andet Mindretal (Vagn Bro, Christen Christensen, Elgaard, Samuelson og Vejen) som Nr. 4 stillede subsidære Ændringsforslag.

Et femte Mindretal (Axel Møller) anser det for meget betænkeligt ubetinget at udvide Underretternes Kompetence til et saa stort Beløb som 2 000 Kr. eller dog 1 500 Kr., hvorved saadanne Sager mod Parternes Ønske vil kunne blive unddraget Landsretsbehandling i første Instans. Derimod vil Mindretallet efter Omstændighederne kunne tiltræde Underændringsforslag Nr. 4, hvorefter Underretternes Kompetence udvides fra 800 Kr. til 1 000 Kr., medens det for Sager vedrørende 1 000—2 000 Kr. staar hver af Parterne frit for, om de vil foretrække Landsretsbehandling for Underretsbehandling.

Et sjette Mindretal (Mathilde Hauschultz) kan ikke tiltræde de af Mindretallene under Nr. 3 og 4 stillede Forslag til ny Paragraf til Ændringsforslaget.

Da Udvalget trods mange Møder hverken har kunnet naa at drøfte Lovforslaget igennem eller samles om de vigtigere Bestemmelser i dette, vilde Mindretallet have foretrukket, at kun Spørgsmaalet om Ophevelse af Søndre Landsret var blevet gennemført i indeværende Samling, hvorved vilde være opnaaet det store Gode at faa de foreslaaede Ændringer i Retsplejelovens Retsregler gennemført samlet i Stedet for at stykke dem ud i flere Tillæg og derved vanskeliggøre Anvendelsen af Loven. Men da denne Betragtning ikke har kunnet samle Flertal for sig, har Mindretallet bøjet sig paa dette Punkt og tiltraadt det af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Hvad derimod Lovforslagets § 36 angaar, vil Mindretallet ikke kunne slutte sig til noget af de Forslag, der fremtræder under Nr. 3 og 4, hovedsagelig af følgende Grunde:

En ubetinget Udvidelse af Underretternes Kompetence til at omfatte Sager,

der i Værdi andrager indtil 2 000 Kr., som foreslaaet i selve Lovforslaget, eller til 1 500 Kr., som Mindretallet under Nr. 3 foreslaar, vil efter Mindretallets Opfattelse være absolut uheldig, bl. a. fordi en saadan Udvidelse dels vil unddrage et stort Antal Sager fra Landsretsbehandlingen, der er den normale Procesform, og underlægge dem den langt mere summariske Behandlingsmaade ved Underretterne, dels vil medføre, at Retssager, som, selv om de ligger indenfor henholdsvis 2 000 og 1 500 Kr.s Værdi, dog for den enkelte Borger vil kunne have afgørende økonomiske Konsekvenser eller være af principiel Betydning for ham, undrages fra Paadømmelse ved Højesteret. Endvidere vil det efter Mindretallets Mening være betænkeligt at udvide Underretternes Kompetence og dermed deres Ansvar, saa længe der ikke til Besættelsen af Underdommerembederne kræves en Uddannelse, der svarer til det Ansvar, der paahviler Underretsdommeren som Enedommer. Allerede som Forholdet nu er — hvor Grænsen imellem Underrets- og Landsretssager er 800 Kr. —, vil Mindretallet mene, at Grænsen ligger vel højt. At udvide Kompetencen, selv om der kun sker en Udvidelse fra 800 til 1 000 Kr., saaledes som foreslaaet af Mindretallet under Nr. 4, vil derfor efter Mindretallets Mening være uheldigt. Den Forskydning i Pengenes Værd, der faktisk er foregaaet i de senere Aar, maa allerede anses som en væsentlig Udvidelse af Værdigrænsen.

Mindretallet kan derfor hverken tiltræde Forslaget under Nr. 3 eller 4, men maa mene, at der ikke paa nærværende Tidspunkt bør foretages nogen Ændring i Retsplejelovens § 225.

Ændringsforslag.

Af et Flertal (Vagn Bro, Christen Christensen, Elgaard, Mathilde Hauschultz, Axel Møller, Niels Petersen, Pürschel, Samuelson og Vejen), tiltraadt af Justitsministeren:

Lovforslaget affattes saaledes: